

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, bytom N. zastúpený **K.**, s.r.o., so sídlom v B., proti žalovaným: **1/ J.**, bytom N. **2/ K.**, bytom N. obaja zastúpení JUDr. D., advokátom v Ž., **o určenie vlastníctva**, ktorá sa viedla na Okresnom Považská Bystrica pod sp.zn. 7 C 182/2002, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. novembra 2006 sp.zn. 17 Co 178/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 20.marca 2006 č.k. 7C 182/2002-264 zamietol návrh na určenie vlastníctva k nehnuteľnosti – rodinnému domu č.X. v k.ú N., zapísanému na LV č. X. a rozhodol o náhrade trov konania.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 28. novembra 2006 sp.zn. 17 Co 178/2006 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o neuzavretí kúpnej zmluvy s odporcami, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť-rodinný dom č.X. v k.ú N., zapísanému na LV č. X..

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože bolo rozhodnuté bez jeho prítomnosti a jeho zástupkyne na pojednávaní dňa 28.novembra 2006,

pričom o termíne pojednávania nebol on ani jeho zástupkyňa upovedomení. V ďalšej časti dovolania spochybnil skutkové a právne závery oboch súdov nižších stupňov.

Žalovaní žiadali dovolanie ako nedôvodné zamietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 Občianskeho súdneho poriadku), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa (§ 236 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z ustanovenia § 238 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods.1), proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odchyľil odvolací súd od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods.2) a proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa za predpokladu, že odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ods.3).

V danej veci nie sú splnené tieto podmienky prípustnosti dovolania. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, nepripustil možnosť dovolania proti svojmu rozsudku, pričom vo veci nerozhodoval dovolací súd, od právneho názoru ktorého by sa odvolací súd odchyľil.

S prihliadnutím na ustanovenia § 242 ods.1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vady uvedenú v § 237 Občianskeho súdneho poriadku (či to už účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok dovolania smerujúceho proti rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné

podľa § 237 Občianskeho súdneho poriadku. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, o nedostatok zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 Občianskeho súdneho poriadku nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 Občianskeho súdneho poriadku , ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd skúmal, či rozsudok krajského súdu netrpí uvedenými vadami, pričom prítomnosť väd uvedených v písmenách a/ - e/ , resp. g/ nezistil.

Osobitnú pozornosť dovolací súd zamerl na vadu podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, keďže dovolateľ priamo namietal, že odvolací súd nesprávne vykonal pojednávanie, na ktorom aj rozhodol vo veci samej v jeho neprítomnosti, pričom ho ani riadne nepredvolal. Odňatím možnosti konať pred súdom podľa uvedeného ustanovenia je taký postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené uplatňovať v súdnom konaní tie procesné práva, ktoré účastníkovi patria podľa jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje vec prejednať v neprítomnosti účastníka, ktorý i keď bol riadne predvolaný, nedostavil sa na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto predpokladu vychádza aj ustanovenie § 119 Občianskeho súdneho poriadku , v zmysle ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca splnomocnil svojím zastúpením v konaní advokáta (Mgr. J.). Odvolací súd doručil upovedomenie o termíne odvolacieho pojednávania (na deň 28.marca 2006) tejto zástupkyňi. Zásielku prevzal splnomocnenec advokátky dňa 14.11.2006, čo sa považuje v zmysle § 48 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku za doručené advokátovi. Odvolací súd takto postupoval podľa § 49 ods. 1 OSP v spojení s § 211 OSP, podľa ktorého ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Aj účastníkovi sa doručuje písomnosť len vtedy, ak má tento osobne niečo v konaní vykonať. Odvolací súd nebol teda povinný doručiť upovedomenie o pojednávaní pred ním aj žalobcovi, stačilo doručiť písomnosť jeho zástupcovi, čo odvolací súd aj urobil. Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom ďalej vyplýva, že zástupca žalobcu sa nezúčastnila pojednávania a svoju neúčasť neospravedlnila. Za tejto situácie nemožno prisvedčiť žalobcovi, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred ním konať. Bolo vecou riadne predvolanej zástupkyne, aby sa pojednávania zúčastnila, o termíne pojednávania žalobcu vyrozumela a zabezpečila jeho účasť, prípadne aby požiadala o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov, či už na strane žalobcu alebo svojej.

Pokiaľ žalobca nemal vedomosť o pojednávaní pred odvolacím súdom, nestalo sa tak v dôsledku nesprávneho postupu súdu, ale jeho zástupkyne. Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že konanie na odvolacom súde nebolo postihnuté vadou vytýkanou žalobcom, t.j. vadou podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Takouto vadou nebolo postihnuté ani konanie pred súdom prvého stupňa. Keďže neboli zistené ani ďalšie vady konania uvedené v ustanovení § 237 Občianskeho súdneho poriadku, dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol. Vzhľadom na neprípustnosť dovolania dovolací súd nemohol skúmať správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a nemohol by tak urobiť ani vtedy, ak by sa odvolací súd skutočne dopustil inej vady, lebo iná vada než uvedená v ustanovení § 237 O.s.p, nie je dôvodom prípustnosti dovolania. Na ňu by bolo možné prihliadnuť len vtedy, ak by dovolací súd bol oprávnený preskúmať rozhodnutie odvolacieho súdu a ak by išlo o takú vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto vadou nie je, že odvolací súd nevykonal všetky žalobcom navrhované dôkazy, ako aj nesprávne vyhodnotenie dôkazov nemožno považovať ani za postup, ktorým súd účastníkovi odníma možnosť pred súdom konať.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 243b ods.4 s použitím § 218 ods.1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odmietol, bez preskúmania vecnej správnosti rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods.4 s použitím § 224 ods.1 a § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Úspešným žalovaným ich náhradu nepriznal, pretože prihliadol k nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácii žalobcu, ako aj k okolnostiam prípadu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave X..apríla 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: